

Arrest

nr. 177 706 van 14 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarese nationaliteit te zijn, op 22 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS loco advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rohingya afkomstig uit Nagfura in Myanmar. Op uw elfjarige leeftijd werd uw vader door boeddhisten belaagd omdat die zijn gronden wilden inpalmen. De boeddhisten haalden de politie er bij en uw vader werd opgepakt. Uw vader werd door de politie gefolterd en de politie haalde er de "BDB" bij, wat volgens u de grensbewaking is, die uw vader vermoordden. Een tweetal weken nadien vertrok u met uw moeder richting Bangladesh. In januari werd u in Bangladesh aangehouden omdat u bananen van een plantage naar huis meenam. Na twee dagen werd u vrijgelaten. Omdat u als Rohingya geen documenten had besloot u om Bangladesh te verlaten. In Tek Naf nam u de boot naar India. Vervolgens reisde u verder naar Jammu- Kashmir (Indiaas Kashmir), waar u een drietal maanden verbleef. Vervolgens reisde u naar Azad-Kashmir (Pakistaans Kashmir). Via een tunnel passeerde u de "Line of Control" (zwaarbewaakte grens tussen Indiaas en

Pakistaans Kashmir). U verbleef anderhalve maand in Karachi en reisde vervolgens naar Iran om na twee weken naar Turkije te gaan. Vanuit Turkije reisde u verder naar Europa. Via Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland kwam u in België aan waar u asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Myanmar diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Myanmar alsnog dergelijke bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet over de Subsidiare Bescherming zou lopen. In eerste instantie kan er immers geen geloof worden gehecht dat u een Rohingya bent afkomstig uit Myanmar. Ofschoon u voor de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat u Rohingya sprak werd het gesprek door de tolk in het Rohingya stop gezet en verder gezet in het Chittagong- dialect. De tolk merkte immers op dat u geen Rohingya verstond. Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gaf u opnieuw aan dat u naast het Chittagong dialect van Bangladesh ook het Rohingya sprak. Meer nog u stelde te zijn opgevoed in het Rohingya en met uw familie steeds Rohingya te hebben gesproken (Zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U gevraagd of u het gehoor in het Rohingya wenste verder te zetten gaf u toch aan dat u de voorkeur gaf aan het Chittagong dialect uit Bangladesh. Het Commissariaat-generaal liet de tolk echter toch een aantal zinnen in het Rohingya dialect zeggen en toen bleek dat u er nauwelijks iets van verstond (zie gehoorverslag CGVS, p.3). De reden die u opgaf waarom u geen Rohingya meer sprak was dat u reeds lang uit Myanmar was vertrokken (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Gezien u zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal aangaf Rohingya te spreken is de uitleg waarom u eigenlijk geen Rohingya meer spreekt niet overtuigend. Er kan in uw hoofdte worden aangenomen dat u enkel aangaf Rohingya te spreken om uw aangemeten profiel kracht bij te zetten en op die manier de Belgische autoriteiten te misleiden. Overwegende dat u het Rohingya door uw lange afwezigheid uit Myanmar niet meer volledig beheerst moet toch worden opgemerkt dat u zelfs elementaire woorden zoals moeder, oom of rivier niet correct kan zeggen in de Rohingya taal. Daar u eerder verklaarde te zijn opgegroeid in het Rohingya is de onbestaande kennis van uw moedertaal onbegrijpelijk. Bijgevolg kan er dan ook geen geloof worden gehecht dat u een Rohingya bent afkomstig uit Myanmar.

Bovenstaande vaststelling wordt bevestigd over uw gebrekkige kennis over de Rohingya's in het algemeen. Op de vraag wat Rohingya's zijn kunt u enkel zeggen dat dit moslims zijn uit Myanmar. U gevraagd of alle moslims uit Myanmar Rohingya's zijn stelde u dat dit enkel moslims zijn die Rohingya spreken. In werkelijkheid zijn Rohingya's moslims die het Rohingya dialect spreken afkomstig uit de Myanmarese deelstaat Rakhine of Arakan waarvan de Myanmarese autoriteiten het staatsburgerschap hebben ontnomen. U gevraagd uit welke deelstaat de Rohingya's afkomstig zijn wist u enkel te zeggen dat Rohingya's enkel in Maungdaw te vinden zijn. Rakhine of Arakan bleek u aldus niet te kennen. Bovendien is Maungdaw slechts een district in de Rakhine deelstaat, Rohingya's worden ook in andere districten of townships van Rakhine aangetroffen. U gevraagd naar andere districten in de omgeving van uw dorp noemt u Sittwe, Busidong en Mandal thana. Sittwe is de hoofdstad van de Rakhine staat. Wanneer u eerder in het gehoor werd gevraagd wat Sittwe of Akyab juist is antwoordde u enkel dat dit een stad is die soms Sittwe soms Akyab wordt genoemd, meer informatie kon u daar echter niet over geven. Busidong zoals u het uitsprekt vertoont gelijkenissen met het district Buthidaung. In tegenstelling met wat u eerder beweerde, namelijk dat Rohingya's enkel voorkomen in Maungdaw, blijkt er ook een grote gemeenschap van Rohingya's te verblijven in en rond Sittwe en Buthidaung (zie gehoorverslag CGVS p. 3, 4 en 5). Verder kende u de namen in het Rohingya niet van de specifieke klederdracht die de Rohingya vrouwen dragen (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U wist niet correct te vertellen hoe de boeddhisten door de Rohingya worden genoemd (zie gehoorverslag CGVS, p.4). De Birmaanse munteenheid sprak u uit als 'Ket' en de Rohingya zouden het uitspreken als 'kyat'(zie gehoorverslag CGVS p. 3). In werkelijkheid is 'kyat' de westerse transcriptie uit het Birmaans van de nationale munt. In werkelijkheid is de uitspraak van de Birmaanse munt 'djat' en door de Rohingya's 'dje'.

U verklaarde verder dat u twee vluchtelingenkampen voor Rohingya's kent in Bangladesh, namelijk Kuthapalang en Leda kamp (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Andere kampen kende u niet en u wist tevens niet waar de kampen die u wel kende moeten worden gesitueerd. Ook wist u niets toe te lichten over recentere gebeurtenissen in Myanmar met de Rohingya gemeenschap (zie gehoorverslag CGVS, p.7) terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat de laatste jaren er zeer ernstige spanningen waren tussen de Rohingya- en de boeddhistische gemeenschap in Myanmar. Organisaties die opkomen voor de rechten van de Rohingya's waren u ook onbekend (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Van een Rohingya die momenteel in Bangladesh verblijft en omwille van zijn etnische achtergrond internationale bescherming zoekt kan worden verwacht dat hij toch wel iets weet te vertellen over de

algemene levensomstandigheden in het land waar hij verblijft en enigszins op de hoogte is van de recentere problemen die zijn etnie ondervindt in zijn land van herkomst.

Verder zijn uw verklaringen over de dood van uw vader ook niet eensluidend. Aanvankelijk stelde u dat uw vader in een poging om Myanmar te verlaten aan de grens met Bangladesh ofwel door Birmaanse ofwel door Bengaalse grensposten werd gedood (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Later in het gehoor verklaarde u dat uw vader in Nagfura werd vastgehouden door de politie en daar werd gedood (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Na confrontatie stelde u dat uw vader in Nagfura werd vastgehouden, waarna de grensposten werden verwittigd die hem uiteindelijk doodden. Waarom de Birmaanse autoriteiten grensposten zouden laten komen om uw vader te vermoorden valt moeilijk te begrijpen. Bovenstaande discrepantie tast de algemene geloofwaardigheid van uw relaas verder aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een document neer dat uw advocaat u heeft gegeven maar waarvan u niet kunt toelichten waarover het gaat. (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dat document is dan uiteraard ook niet van die aard om de bovenstaande appreciatie inzake uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen.

Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat u geen zicht geeft over uw nationaliteit en uw reëel verblijf, waardoor het Commissariaat-generaal niet in staat is om uw nood aan internationale bescherming correct in te schatten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Stukken

Ter zitting legt verzoeker een "Certificate nationality" van "Chairman Myanmar" en twee niet-vertaalde stukken, volgens de aanvullende nota "identiteitsdocumenten", neer.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 22 juni 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker klaagt aan dat geen rekening werd gehouden "met het profiel van verzoekende partij, met haar jeugdige leeftijd en met het feit dat zij reeds van zeer kleins af is moeten vluchten en steeds op de vlucht is geweest, samen met haar broer en moeder". Hij benadrukt dat hij niet is opgegroeid "in een Rohingya samenleving, waardoor het ook niet zo vreemd is dat zij de taal niet vloeiend spreekt en niet op de hoogte is van de recente gebeurtenissen". Hij voert aan dat hij "sinds een heel jonge leeftijd alleen is komen te staan, en zij vanaf haar elfde niet meer in Myanmar verbleef" en acht "dan ook niet zo verwonderlijk dat zij niet in details over de geschiedenis van haar volk, de Rohingya's kan vertellen". Verzoeker stelt dat hij "naar haar beste mogelijkheden" zoveel mogelijk informatie heeft trachten te geven "die zij zich nog kon herinneren van haar kindereti d en van de verhalen die haar moeder vertelde".

Aangaande de dood van haar vader begrijpt hij niet "wat hier contradictorisch aan is?". Hij stelt dat hij verklaarde "dat haar vader vastgehouden werd, waarna de grensposten verwittigd werden en hij vermoord werd" en benadrukt dat hij "erg jong was toen haar vader stierf, en de moord zelf niet zag gebeuren, is het niet verwonderlijk dat zij niet veel details kan geven".

Verzoeker meent dat het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht geschonden worden.

Hij vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing "ingevolge artikel 39/2 § 1, 2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen".

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart een Rohingya afkomstig uit Myanmar te zijn en niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omdat *“ik zal worden aangehouden te tweede in Myanmar heb ik niets meer geen familie. als België mij repatrieert het is niet veilig voor mij het is hetzelfde alsof ik zelfmoord zou plegen.”* (gehoor, p. 9). Verzoeker maakt niet in het minst aannemelijk dat hij een Rohingya is afkomstig uit Myanmar en aldus evenmin dat hij dient te vrezen naar dit land, dat hem vreemd is, terug te moeten keren tenzij hij er vrijwillig naar toe gaat.

2.4. Zo blijkt verzoeker het Rohingya niet te spreken. Op de Dienst Vreemdelingenzaken merkte de tolk dat verzoeker geen Rohingya verstond en werd het gesprek verdergezet in het Chittagong-dialect. Ook tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal bleek dat verzoeker nauwelijks iets van het Rohingya verstond, dat hij elementaire woorden zoals rivier niet correct kon zeggen in het Rohingya en dat hij er de voorkeur aan gaf het Chittagong-dialect uit Bangladesh te spreken (gehoor, p. 3-4). De uitleg in het verzoekschrift dat hij niet is opgegroeid *“in een Rohinya samenleving, waardoor het ook niet zo vreemd is dat zij de taal niet vloeiend spreekt”*, kan een dergelijke onbekendheid met verzoekers moedertaal niet verschonen, gezien hij tot zijn 11 jaar wel in een Rohingya-samenleving geleefd zou hebben en daarna met zijn moeder naar Bangladesh trok. Bovendien beweerde hij zelf zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal het Rohingya te spreken en stelde hij zelfs uitdrukkelijk te zijn opgevoed in het Rohingya tot zijn 11de jaar toen hij in Myanmar woonde, alwaar hij tevens naar school ging in de Rohingya taal, en met zijn familie steeds Rohingya te hebben gesproken (gehoor, p. 3). Dat verzoeker, die samen met zijn moeder uit Myanmar vertrok, plots dermate weinig hun moedertaal zouden hebben gesproken in Bangladesh, waardoor verzoeker op 20-jarige leeftijd zelfs de woorden *“moeder, oom en rivier”* in het Rohingya niet meer kent, is geheel onaannemelijk.

2.5. Voorts is verzoekers kennis over de Rohingya's ontoereikend. Hij was onwetend over de plaatsen waarvan de Rohingya's afkomstig zijn (gehoor, p. 3-5), hij kende de namen in het Rohingya niet van de specifieke klederdracht die de Rohingya vrouwen dragen (gehoor, p. 4), hij wist niet hoe de boeddhisten door de Rohingya worden genoemd (gehoor, p. 4), hij kon niet correct aangeven hoe de Birmaanse

munteenheid wordt genoemd (gehoor, p. 3), hij kende naast de kampen Kuthapalang en Leda - die hij niet kon situeren - geen andere vluchtelingenkampen voor Rohingya's in Bangladesh (gehoor, p. 3) en hij kon geen enkele organisatie noemen die opkomt voor de rechten van de Rohingya's (gehoor, p. 7). Verder was hij niet op de hoogte van enige recentere gebeurtenissen in Myanmar met de Rohingya gemeenschap (gehoor, p. 7), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er de laatste jaren ernstige spanningen waren tussen de Rohingya- en de boeddhistische gemeenschap in Myanmar.

2.6. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat hij *“reeds van zeer kleins af is moeten vluchten en steeds op de vlucht is geweest, samen met haar broer en moeder”* en dat hij *“vanaf haar elfde niet meer in Myanmar verbleef”*, waardoor hij *“niet in details over de geschiedenis van haar volk, de Rohingya's kan vertellen”* en *“niet op de hoogte is van de recente gebeurtenissen”*, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker internationale bescherming zoekt omwille van zijn etnische achtergrond als Rohingya in Myanmar. Aldus kan wel degelijk verwacht worden dat hij zijn etnie kan aantonen en weet waarom personen uit deze gemeenschap eventueel moeten vluchten. Verzoeker legt enkel vage weinigzeggende verklaringen af omtrent de problemen die de Rohingya zouden kennen in Myanmar (*“wij zijn Rohingya zij erkennen ons niet.”*; gehoor, p. 7). Hieruit blijkt geen doorleefde kennis van deze gemeenschap.

2.7. Het ter zitting neergelegde *“Certificate nationality”* van *“Chairman Myanmar”* stelt dat verzoeker *“is a permanent resident of this area, I know him personally, he is a citizen of Myanmar's natural way, I think he and the nations involved in anti-Government activities don't have any, I wish her / his all success in life”*. Dit attest, dat duidelijk op vraag van verzoeker werd opgesteld, bevat slechts vage beweringen in gebrekkig Engels, die niet worden ondersteund door enige objectieve gegevens. Het attest komt voor als een standaardattest (*“her / h”, “her / his”*) waarin, op aanvraag, verzoekers gegevens werden ingevuld. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op bovenstaande vaststellingen.

2.8. Nog daargelaten dat bij de twee overige ter zitting voorgelegde documenten, volgens de aanvullende nota *“identiteitsdocumenten”*, geen eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging steekt, blijken dit kleurenkopieën. De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RVS 25 juni 2004, nr. 133.135). Deze stukken kunnen dan ook de geloofwaardigheid van het relaas niet herstellen, wel integendeel nu verzoeker ter terechtzitting evenmin de betrouwbaarheid en de herkomst van de stukken kan toelichten.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.10. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar zijn voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar de algemene toestand in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig.

2.11. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.12. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens zijn asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij hierin manifest faalt nu verzoekers beweerde Rohingya herkomst uit Myanmar niet aannemelijk is. Het komt de Raad niet toe om over verzoekers verblijfplaats voor zijn komst naar België te speculeren te meer verzoeker op dit punt herhaaldelijk en uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-gehoor en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land of regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.13. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.14. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.15. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK